

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. V NITRE, ZIMA 2014

DIEŤATKO A UKRIŽOVANÝ

V Štátnom múzeu Ruska v Petrohrade môže návštevník medzi množstvom vzácných umeleckých diel vidieť i jednu starú ikonu. Skrýva celý paradox Mesiáša, celé jadro kresťanskej viery. Na ikone dieťa Ježiš leží v betlehemských jaslách na prestieradlách, ale zároveň vidíte dospelého muža. Od hlavy po päty je zviazaný povrazom, vydaný napospas, akoby pred popravou....

Ešte sa k tomu obrazu vrátíme. Uvažujme ale chvíľku trochu zo širšia. Nie je potrebné mať veľa dôvtipu na to, aby človek videl a chápal, že cirkev v dnešnej západnej časti sveta, do ktorej patríme i my, nie je zvlášť populárna. Kresťanská viera nie je práve to, po čom by túžil sekularizovaný postmoderný človek. Musí nás preto svojím spôsobom tešiť, ak v adventnom a vianočnom čase vidíme, že kresťanstvo darovalo tejto civilizácii predsa len jeden veľký a žiarivý bod, pred ktorým je ochotný zastaviť sa, zahľbiť a potešiť i sekularizovaný človek, ktorý s kresťanskou vierou a s cirkvou nemá nič spoločné.

Áno, samozrejme, sekularizovaný svet prežíva adventný a vianočný čas po svojom. Je to príležitosť pre biznis, ktorú treba využiť. Niekedy sa nám zdá, že už nevydržíme počúvať odrhovalky reklamných sloganov. Nemáme už síl sa vydať do obchodu, pretože všade sú masy nervózných ľudí, vrátane nás. Tlak médií nás núti, aby sme si doma pripravili čo najlepšie sviatky a preto všade vládne ošiaľ. Stalo sa už tradičným kazateľským folklórom tieto veci kritizovať. Oceňme však toto: Rozprávanie o betlehemskom dieťatku dokáže zastaviť a osloviť aj sekulárnych ľudí, ktorí inak nemajú pre Boha, Ježiša, vieru či cirkev jedno vlúdne slovo či prajnú myšlienku.

(pokračovanie na str. 2)

Nepočul som ešte o niekom, kto by sa domáhal, aby mohol ísť do práce na Vianoce, na protest voči stupídnemu kresťanskému sviatku. Aj sekulárni ľudia hovoria o láske a pokoji, hovoria o srdci, hmkajú si starú koledu, príjmu medový krížik na čelo, formičkou v tvare kométy vykrajujú medovníčky... no proste úplne samozrejme prijímajú tradičné znaky kresťanskej kultúry.

Možno to už jedného dňa tak nebude. Zatiaľ to ale tak je. Kresťan by sa mal z toho tešiť, aj keď mu nemusí byť po chuti mnohé z predvianočného ošiaľu. Dieťa v betlehenských jaslích dokáže ešte zelektrizovať sekulárny svet a mäkne pri ňom aj srdce úplne necirkevného človeka. Je to malé víťazstvo, no predsa!

Teraz sa však vráťme späť ku starej ruskej ikone a vyslovme povestné „ale“. Teší nás, že naša civilizácia je ešte stále formálne kresťanská. Teší nás, že aj sekulárni ľudia sa dokážu zastaviť a stíšiť pri rozprávaní o dieťatku Ježišovi. Teší nás, že vianočný príbeh nastoľuje také témy, akými sú skutočná láska, skutočný pokoj a skutočná radosť. Ale predsa je len málo, ak dieťatko v jaslích je vnímané iba ako sezónny kultúrny mýtus, ktorý má za úlohu vyvolať pozitívne emócie.

Problém s Ježišom ako iba so sezónnym kultúrnym mýtusom sa začína tam, kde človek vníma Ježiša naozaj iba z jediného aspektu – iba ako dieťa. Dieťa, to je veľmi vďačný a inšpiratívny symbol. Ježiš ako dieťa však nie je celým obsahom kresťanskej viery. Celým obsahom kresťanskej viery je Dieťa a Ukrižovaný.

Maliar ikony nám múdro pripomína, že betlehenské dieťa je budúci väzeň, ktorý bude zošľahaný pravými rímskymi, klincami obitými bičmi. Bude zviazaný, kopaný, oplutý, vojaci si s ním budú hrať cynické divadlo. Pred

Ikona v Petrohrade.

tým, ako ho priklincujú na kríž, tak ho vlastní zaprú a národ sa ho verejne zriekne. Bude tak zmdovaný, že zomrie skôr ako dvaja zločinci, ukrižovaní s Ním, ktorým museli zlámať nohy, aby dokonali.

Božie Slovo nám vysvetľuje, že Ježiš tento hrozný údel zoberie na seba nie ako zlú zhodu okolností, ale ako tajuplnú Božiu vôľu, ktorej On rozumie a ktorú On musí naplniť. Božie Slovo, ktoré nám prináša na jednej strane celkom detailné informácie zo života Pána Ježiša, zvykne tiež svoj pohľad na Pána Ježiša i vzdialiť a povedať o ňom niečo všeobecné. Božie Slovo nám vysvetľuje, že Ježiš sa nenarodil sám pre seba a ani nezomrel sám za seba. Jeho narodenie, život i smrť tu celé boli pre mňa, mali dopad na môj ľudský údel. Svojím narodením, životom a smrťou Ježiš zmenil to, čo ja sám zmeniť nedokážem, čomu som bezmocne podrobený a čo sa ma bytostne týka – oslobodil ma z moci hriechu a jeho dôsledkov, zmenil môj vlastný údel smrti. Vybojoval a daroval mi večnosť.

Takto na Ježiša pozerá kresťan. Presne tak ako múdry, zbožný a zručný maliar ikony, ktorý v jednom obrázku vyjadril základný kresťanský paradox - pre-

kvapivé spojenie Dieťatka a Ukrižovaného. Máme plné právo na Ježiša pozeráť – spolu so sekularizovaným svetom - ako na Dieťa, ktoré prebúdza to lepšie v našej osobnosti a navodzujú atmosféru lásky, nehy a dobroty. A sme vyzvaní – a v tomto sa k nám už sekularizovaný svet pridáva iba veľmi ťažko – hľadiť na Ježiša zároveň ako na Ukrižovaného. Ukrižovaný nám odkrýva to tragické v našom ľudskom údele: Pravdu o našom hriechu, o našom oddelení sa od Boha a o spravodlivej Božej odpovedi pre hriešnika, ktorou je večná smrť. Ukrižovaný nám však odkrýva i nekonečné rozmery zachraňujúcej Božej lásky, ktorá nám prichádza na pomoc. Tá láska od základu mení náš ľudský údel.

Pre toto prichádza Dieťa na svet. A kvôli tomu sa Dieťa stáva Ukrižovaným.

Hľaď na Ježiša s takýmto plným porozumením: Nie iba so sentimentom človeka, ktorý sa roznežnil nad Dieťatkom, ale aj s bážňou a vďakou hriešnika, ktorý má v Ukrižovanom záchranu.

CESTA K RADOSTI – MENEJ NÁS A VIAC JEŽIŠA

„Toto je ten, o ktorom som povedal: Prichádza po mne muž, ktorý je predomnou, pretože bol skôr ako ja.“

(Ján 1,30)

Kto pozorne počúva kázne nášho pána farára, musel si v období ostatných 2 rokov všimnúť, že najviac sa venuje jednej téme. Gradovalo to približne pred 2 mesiacmi, keď nám asi chcel aj naznačiť, ako si pripomenutie jeho blížiaceho sa životného jubilea nepredstavuje. Nosným motívom tejto témy, týchto kázni, precíznych posolstiev, je odsúvanie svojho vlastného „ja“ do úzadia. Kým sa nad týmto odkazom dôkladne nezamyslíme, môže sa nám to celé zdať ako banalita. Nuž, premýšľajme.

Ak sa vnoríme do histórie, prideme na to, koľko vojen vzniklo - a v nich následne nespočetné množstvo vzácných ľudských životov vyhaslo - len a len kvôli neskrotnému egu a samolúbosti jednotlivcov. Ľudí, ktorí vlastné „ja“ dali na najvyššie miesto svojho rebríčka hodnôt.

Keď sami nad sebou kriticky pouvažujeme, zistíme, že sme im podobní. Ak by napríklad moja manželka mala vytvoriť medzi ľuďmi, ktorých pozná, poradie podľa ich ješitnosti, sebastrednosti a samolúbosti, zaujal by som v ňom určite popredné miesto. Takže, ako s tým bojovať, ako to zmeniť? Veľmi ťažká úloha. Keď si s niečím nevieme poradiť, pomáhajú vzory. V Písme Svätom je takýchto príkladov mnoho. Keďže sme v adventnom čase, ako najvhodnejší vzor sa javí jednoznačne Ján Krstiteľ. Veď on sa naozaj mohol tváriť a konať ako „najvyšší“.

Foto: Ivan Elko

Nechajme narodené dieťaťo rásť a my sa umenšujme.

Mnohí ho zaňho i považovali. On však hovorí: „Tomu, čo prichádza po mne, nie som hoden ani rozviazať remienky na obuvi“ (Ján 1, 27).

A sme pri merite veci. Skúste si predstaviť, aké radostné, plné pokoja by boli naše vzťahy, náš rodinný život, život v cirkevnom zbere, našej cirkvi, našej krajine a na svete, keby sme dokázali krotiť, dávať do úzadia naše vlastné „ja“ vždy, keď je to potrebné. V každej našej myšlienke, v každom rozhovore, pri riešení všetkých sporov, pri hľadaní jednoty. Menej vlastného „ja“. Skúsme to. Adventný čas je pre túto, nanajvýš potrebnú zmenu, najvhodnejší. Teraz najlepšie vnímame a chápeme aj to, kto má naše „ja“

vyplniť, nahradiť. Ten, ktorého narodenie si pripomínáme. A nielen my, kresťania, ale ako píše v predchádzajúcej homílii br. farár, aj všetci neveriaci, sekularizovaní ľudia.

On sa narodil, jeho nechajme v nás rásť. My umenšujme svoje vlastné „ja“. Následne budeme určite pokornejší, k sebe navzájom milší, citlivejší, viac dokážeme pochopiť iných. Viac si budeme medzi sebou pomáhať. Takto prežime adventný a vianočný čas, takíto vstúpme do nového roka, do nového, radostnejšieho života.

„On musí rásť, a ja sa umenšovať.“

(Ján 3,30)

Ján Huba, zborový dozorca

TÉMY PRE MODLITEBNÍKOV

Myslime na všetky naše Služby Božie vo vianočnom čase. Prosme, aby Duch Svätý a zvestované Božie Slovo sa dotýkali ľudských srdc. Aby tí, ktorí väčšiu časť roka stoja bokom, cítili pozvanie k živej viere a aby verní boli nanovo upevnení vo svojom živote s Pánom Ježišom.

Ďakujeme za všetky Služby Božie, podujatia, stretnutia, cesty, návštevy a skúsenosti, ktoré nám Pán doprial v končiacom sa roku 2014. Nech prinesú nám osobne i nášmu cirkevnému zboru to duchovné požehnanie, ktoré sme očakávali, keď sme ich pripravovali a prežívali.

Nezabúdajme na vďačnosť. Chváľme Pána za všetko dobré, čo nám dal počas celého roku! Buďme pokorní. I ťažké, bolestné veci prijmime od Pána tak, aby nám napokon poslúžili na dobré.

Prosme o múdrosť a Božie vedenie k ďalším krokom, smerujúcim k zakúpeniu pozemku pre stavbu nášho vlastného diakonického zariadenia. Prosme za klientov našej diakonie, aby cez prijímanú službu vnímali lásku Pána Ježiša k nim. Prosme o silu, lásku a trpezlivosť pre všetkých našich pracovníkov diakonie.

Sestra Mária číta aj liturgické texty.

Cirkevný zbor je duchovná rodina. Kto do nej prichádza a kto z nej odchádza, o tom vie najviac sestra Mária.

Mária, kde sú tvoje korene?

Moje rodisko je dedinka Uhorské v Novohrade. Tam som duchovne vyrástla pri farárovi Jánovi Midriakovi. Mali sme nedeľnú škôlku, mládež, spevokol, dokonca i družobné vzťahy s Novými Sadmi. Pečať na môj život udreli i moji zbožní rodičia. Mama u nás pravidelne predčítala Božie Slovo, skúšala ma zlaté veršičky z besiedky a pri domácich pobožnostiach v zime, takzvanom „mrkáňovaní“, piesne nie len krásne spievala, ale mi vysvetľovala aj ich posolstvo. Napríklad pieseň „Pán Bůh jest má síla i doufání“ ma previedla cez jedno ťažké obdobie života.

A tvoja cesta do Nitry?

Po SVŠ-ke v Lučenci som chcela získať pedagogické vzdelanie. Kvôli posudkom z obce a školy, že sme veriaci rodina, som študovať nemohla. Alternatívou bolo nadstavbové štúdium, ktoré som absolvovala na SEŠ v Nitre, sociálno-právne zameranie. Pri povinnej praxi na ONV si ma asi všimli, ponúkli mi miesto na plánovacom odbore. Myslela som, že to bude na rok-dva. No náhle mi zomrela mamička a dva roky na to otec. Už sa vlastne nebolo kam vrátiť. I keď som pravidelne chodila domov, už to nestačilo pre môj duchovný život. V r. 2000 som sa stala členkou nitrianskeho zboru.

To bol pre nás dôležitý rok!

Áno, chystalo sa posvätenie kostola, bolo s tým veľa práce. Z roboty som poznala Elenku Líškovú. Ponúkla som jej pomoc. Tak to začalo.

Neskôr si sa stala našou presbyterkou.

Povedať hneď "áno" nebolo pre mňa jednoznačné. Brala som to ako obrovskú zodpovednosť. Kládla som si otázky, čím budem prospešná. Všetky tieto moje pochybnosti som vo viere odovzdala v modlitbe do Božích rúk. Prosila som o uistenie a potvrdenie správneho rozhodnutia. Verím, že Pán Boh má so mnou určité plány. Úrad som prijala.

Čím konkrétne v zbore slúžiš?

Potrebovali sme aktuálnu a presnú evidenciu členov cirkevného zboru a platby cirkevných príspevkov. Vtedajšia účtovníčka Danka Bobčeková bola tak vyťažena, že som jej ponúkla pomoc. Bola to niekoľkoročná práca, ale máme to už v peknom poriadku. Podobne to bolo so zapisovateľstvom. Raz som zastupovala Zuzku Švecovú, potom opäť, až som bola zvolená za zapisovateľku. No a patríam k tým, čo čítajú liturgické texty. To sú moje tri hlavné oblasti, ktorými slúžim v zbore.

A tvoja služba v diakonii?

Celkom som zabudla, že som pracovala v diakonii jeden celý rok. Znova by som sa chcela odvolať na Božie riadenie. Mala som veľmi vrúcny vzťah k rodičom. Zomreli náhle a nenaplnilo sa moje odhodlanie vrátiť im lásku, doopatrovať ich. V službe jednej klientke akoby som im splácala dlh. Môj zdravotný stav mi však nedovolil v tej službe pokračovať.

Mária, tvoj odkaz čitateľom?

Mám na srdci tri veci. Prajem nám, aby sme boli otvorení pre úprimné vnímanie Slova Božieho. Ap. Pavel hovorí „Viera je z počúvania“. Pre druhý odkaz ma inšpirovalo tvoje poďakovanie bohuznámemu cirkevníkovi, ktorý zabezpečil "prezlečenie spevníkov". Apelujem na členov nášho zboru, aby sme neboli iba pasívnymi, ale všemožne podporovali život zboru. Vyšli z anonymity svojich názorov a podávali návrhy pre vytvorenie ďalších aktivít v zbore. V každom z nás je nejaký talent. Len to je cesta pre prosperujúci zbor do budúcnosti. V knihe Prísloví sa píše, „... ruky lenivých nás ochudobňujú, ale ruky usilovných nás obohacujú“. A nakoniec s blížiacimi sa vianočnými sviatkami prajem všetkým nám ich požehnané prežitie, v očakávaní a slávení narodenia nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, v naplnení Duchom Svätým. Pokoj Vám!

Za rozhovor ďakuje Ivan Elko

ČAS OTVÁRANIA SRDC

Adventný čas je obdobím pripomienky krásnej zvesti - narodenia nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. V súčasnosti má príchut' zhonu, príprav a magického očakávania Vianoc. Táto predpríprava nazývaná adventný čas a obdobie neskutočného zhonu nie vždy v nás evokuje práve to, čo by skutočne mala, a to je uvedomenie si krásnych chvíľ. Práve v tento čas je dôležité pre nás kresťanov stíšenie a zamyslenie sa nad celým rokom, ktorý sme prežívali v našich domovských zboroch. Či sme naše predsavzatia naplnili, alebo len okolo nich preleteli. Nedá sa nespomenúť, že v tomto ročnom období je práve vonku ten najkrajší čas. Náš drahý Pán nádherne pripravuje paletu farieb všade okolo nás. Krása, ktorá je neskonale dokonalá, je v rukách nášho Pána. A ten čas je ako príprava a samotné očakávanie nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý sa narodil v jasličkách v Betleheme. Mnohí z nás v adventnom čase sa ešte naháňame za rôznymi povinnosťami, za predtermínmi či kratším skúšobným obdobím. I pracujúci pre rôzne pracovné povinnosti či uzávierku roka alebo ešte nesplnené úlohy. Práve preto v tento krásny jesenno-zimný čas by sme mali, ako to mladí ľudia radi hovoria, vypnúť a riadne si oddýchnuť.

Často sa stáva, že práve tie naše najťažšie trápenia, ktoré nás sužujú, vyplávajú na povrch práve v tento čas a dosť často ich nevieme zakryť a ani ich len tak mihnutím oka vyriešiť. Mnohokrát sa utiekame k nášmu Pánovi a voláme na Neho a očakávame jeho požehnanie a pomoc a odpustenie. A práve tento čas je pre nás ten pravý, keď by sme mali viac rozmyšľať a tým sa pribli-

Foto: Nina Pastieriková

žovať k Pánovi a zotrvať pri ňom. Veď predsa On nám zaslúbil večný a dobrý život.

Čo nám pripomína advent? Mnohým evokuje čas zhonu, ale i očakávania neoblúbeného zimného obdobia, škaredého počasia, alebo presnejšie priblíženie sa k niečomu novému, čo spôsobuje v nás zákonite obavy.

Čo vyvoláva krásne a hrejivé pocity v našom vnútri? Každý deň, ktorým sa približujeme k tomu už dávno známemu dátumu Štedrého večera, keď si pripomíname narodenie Krista Pána. V našich srdciach žijú živé spomienky nádherných chvíľ, týkajúce sa štedrovečerného stola a prítomnosti najvzácnejších bytostí. Možno tým, že pri tomto stole sa stretávame so svojou celou rodinou, alebo sa podáva super jedlo a pod vianočným stromčekom nachádzame krásne a milé prekvapenia. Tieto okamihy radosti sú predsa radosťou z narodenia nášho Pána. Je tu radosť z Jeho prítomnosti umocnená vianočnými rodinnými tradíciami.

Uvedomujeme si, že Ježiš sa vydal na cestu hlásania Božej spravodlivosti a milosti. Vydal sa za naše hriechy a vykupuje nás z večnej smrti. „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, ktorý verí v neho.“ (Ján 3,16).

V tomto verši je obrovská Božia láska, ktorú vykonal pre nás. Vydal na smrť svojho jednorodného a jediného Syna, aby sme my mali večný život.

Vianoce nie sú len o otváraní darčiekov, ale predovšetkým o otváraní našich srdiec.

Pavol Švec
študent 2. ročníka
evanjelickej teológie

NÁVŠTEVA Z OUR SAVIOUR'S

Tohtoročné sviatky Pamiatky reformácie a Pamiatky zosnulých boli v našom cirkevnom zbore niečím výnimočné. Mnohí ľudia síce chodili do svojich rodných krajov k svojim príbuzným, na hroby svojich zosnulých, ale viacerí z nás sa venovali návšteve z Ameriky, z partnerského zboru Our Saviour's z Naperville.

V piatok okolo obeda sme privítali 13 člennú posádku pri hoteli Átrium. Siedmi z nich boli na Slovensku a v Nitre prvýkrát, šiesti návštevu už opakovali. Nasledoval obed s členmi Klubu priateľov Naperville a stretnutie s primátorom mesta Jozefom Dvončom. Podvečer sme spolu oslavovali sviatok Pamiatky reformácie a po bohoslužbách strávili naši hostia večer v jednotlivých domácnostiach pri večeri a v rozhovoroch.

V sobotu dopoludnia bola prehliadka Starého mesta a Hradu, popoludní sa išlo do kaštieľa a knižnice v Oponiciach.

Večer sa konal hlavný program – zborový večierok, kde sa hovorilo o živote v našom zbore. Hostia boli zvedaví, aké aktivity, stretnutia a skupinky sa schádzajú u nás a ako to tu funguje. Preto sme nechali priestor každému, kto chcel prispieť svedectvom, alebo niečím zaujímavým. Každý niečo povedal,

Foto: Eva Elková

Zborový večierok s hosťami.

napríklad o tom, ako prebieha život a služba či už na besiedke, mládeži, vysokoškolskej mládeži, na skupinke mladých mamičiek či mužov. Zvláštny priestor sme venovali rozprávaniu o činnosti diakonie. Kto chcel, mohol pridať svoje osobné svedectvo. Spievali sme, modlili sa navzájom za seba, pohostili sme sa aj dobrými jedlami. Toto stretnutie bolo veľmi milé a úprimné. Kto nevedel po anglicky a chcel niečo povedať, tak niekto bol vždy ochotný tlmočiť. Hostia dostali malý darček, krásne ozdobené medovníčky a malé srdiečko s biblickým veršikom.

Hostom sa tento večer páčil a boli veľmi radi, ako sa Pán Boh o nás stará a ako žehná službe. Prichádzali s návrhmi, ako naše cirkevné zbory ešte viac zbližiť – napríklad skupinka mužov u nás a u nich môže byť naživo spojená prostredníctvom internetovej služby Skype.

V nedeľu na Službách Božích kázal nový farár z Our Saviour's John Gerike a tiež prisluhoval Večeru Pánovu. Bolo na ňom vidieť, že má úprimný záujem rozvíjať partnerstvo s našim cirkevným zborom. Hostí sme poobede vypravovali na cestu domov bratskými objatiami a mexickou vlnou.

Ďakujeme všetkým, ktorí pomohli s priebehom návštevy či už domácnostiam, ktoré ich prijali na večeru, sestram, ktoré napiekli koláčiky, prekladateľom, pomocníkom pri pohostení či iným slúžiacim. Tešíme sa z nášho priateľstva s ľuďmi z Our Saviour's a dúfame, že každá ich ďalšia návšteva bude rovnako pekná.

Foto: Eva Elková

ŠŤASTNÝ NOVÝ (CIRKEVNÝ) ROK!

Pod slovom „rok“ spravidla máme časové obdobie od 1. januára do 31. decembra – teda občiansky rok. Poznáme však aj školský, hospodársky či cirkevný rok. Kým nový občiansky rok vítajú ľudia bujarou zábavou a výstrelmi fliaš šampanského, nad cirkevným rokom aj nemálo kresťanov stojí v akejsi bezradnosti. Na čo je cirkevný rok dobrý? Má nám dnes ešte čo povedať? Veruže má.

Cirkevný rok, jeho nedele a sviatky, predstavujú celú cestu spásy, ako je zjavná zo života a diela Pána Ježiša Krista. Občiansky rok sa točí okolo slnka. Cirkevný rok sa točí okolo Toho, ktorého menujeme Slnkom spásy či spravodlivosti, okolo Ježiša Krista. Cirkevný rok nám pomáha sústrediť sa na to podstatné – na Krista, na obeť Jeho lásky, v ktorej nám je ponúkaná záchrana.

Cirkevný rok nám pripomína, ako sa o nás Pán Boh dobre postaral. Žijeme vďaka udalostiam cirkevného roku – udalostiam spätými s Ježišom. Tým, že cirkevný rok prináša posolstvo o Bohu, ktorý sa vtelil, narodil sa ako človek, pre nás zomrel a vstal z mŕtvych, cirkevný rok potvrdzuje, že tvoj ani môj život nie je iba zhlukom náhod, ani produktom slepých okolností, ale že žijeme vo svete dotknutom a pretváranom Ježišom Kristom. Náš život má nádej len kvôli udalostiam, okolo ktorých sa točia sviatky cirkevného roku.

Nedele a sviatky cirkevného roku ukazujú na dobrý koniec Božích plánov a ciest, na Boží cieľ, na ktorý sa smieme vždy znovu a znovu orientovať.

Cirkevný rok sa delí na slávnostnú a bezslávnostnú časť. Zjednodušene možno povedať, že slávnostná časť cirkevného roku zvestuje, čo všetko pre nás Pán Ježiš Kristus vykonal: Ako sa narodil (Advent/Vianoce), trpel, zomrel (Pôst), vstal z mŕtvych (Veľká noc), vstúpil na nebesá, dal nám svojho Svätého

Foto: Miroslav Volník

Čas milosti ešte trvá.

Ducha a spoločenstvo cirkvi (Svätodušné sviatky), učí nás ako žiť. To všetko Ježiš urobil pre nás, aby sme Mu patrili. Nič neprevýši to, ak vieme, že Pánovi Ježišovi môžeme patriť – že sme Ním milovaní a On je s nami. Témy nediel v bezslávnostnej časti cirkevného roku poukazujú, ako máme my odpovedať na Kristovu lásku.

Bolo by málo cirkevný rok len registrovať. Podstatné je či dovoľíme, aby sa nás udalosti cirkevného roku dotkli, nestačí sa nimi iba chvíľkovo nadchnúť (napr. vianočnou „náladou“). Premýšľajme a pýtajme sa, či cirkevný rok registrujeme, alebo z jeho udalostí žijeme – dovoľíme, aby sa dotýkali nášho života?

Cirkevný rok je pomocou aj pre kazateľov. Na prvý pohľad im síce „bráni vo voľnom rozlete“, zabraňuje, aby kázali len to, čím sami subjektívne žijú. V skutočnosti je cirkevný rok pre kazateľa požehnaním. Uisťuje ho, že nekáže svoje pocity, dojmy, skúsenosti a nápady, ale že jeho úlohou je kázať Ježiša Krista, zvestovať to, čo pre nás urobil náš Pán.

Udalosti cirkevného roku snímajú z nás kresťanov „komplexy menejcennosti“. Nie sme nemajetní bedári. Máme nesmierne bohatstvo. Nie sme tí, ktorí v prvom rade musia pre Boha čosi vykonať. Naopak, nedele a sviatky cirkevného roku nám oznamujú, že je to práve Pán Boh, ktorý pre nás všetko vykonal – všetko, aby sme „život mali a hojne mali“ (Ján 10, 10b).

Nadchádzajúci cirkevný rok nás pozýva sledovať dejiny spásy, spoznávať Božiu lásku a priateľstvo k ľuďom, dovoliť, aby sa nás to všetko živo a bytostne dotýkalo. Nedele a sviatky cirkevného roku nám chcú byť miestami odpočinku a občerstvenia na ceste životom. Miestami, kde budeme chránení pred zabúdaním na Božie spasiteľné činy. Ešte trvá čas milosti, keď nám Pán Boh dáva spoznať svoju lásku. Dovoľme, aby sa Božia láska nás dotýkala.

Martin Šefranko, ev. farár
Bratislava - Legionárska

Prevzaté z časopisu
Evanjelická Bratislava, skrátene

Tohtoročný jesenný zájazd Spoločenstva evanjelických žien (18. – 19. okt.) nás viedol na Spiš, do Tatranského seniorátu. Sledovali sme štyri témy: 400. výročie synody v Spišskom Podhradí, osud nemeckých evanjelikov na Spiši po 2. sv. vojne, kežmarský artikulárny chrám a súčasnosť evanjelikov v Tatranskom senioráte.

Prvou zastávkou bol evanjelický kostol na námestí v Spišskom Podhradí. Malý zbor s asi dvadsiatimi členmi je ukázkou toho, čo znamenal povojnový odchod a odsun Nemcov zo Spiša, i keď práve tu zostala hŕstka evanjelikov - Slovákov, ktorí ďalej tvorili cirkevný zbor. Kostol je veľký, s množstvom lavíc, na ktorých boli kovové štítky s menami rodín, ktoré v laviciach sedávali. Kedysi pekná maľovka ošumelá, pozatekaná vodou. Víta nás milá sestra, ktorá sama robí to, čo by v inom zbore robilo niekoľko funkcionárov. Služby Božie bývajú raz za dva týždne, vykonáva ich sestra farárka Monika Vdovjaková zo Spišských Vlachov. Navštívia ich asi štyria ľudia, ktorí najskôr musia počistiť, pozametať. Človeka sa zmocňuje tieseň: Za súčasných okolností je tento stav akoby nezvratiteľný. Nie sú ľudia, nie sú peniaze.

Pred 400 rokmi v mestskom dome v Spišskom Podhradí zasadala slávna synoda, na ktorej delegáti cirkevných zborov Spišskej a Šarišskej stolice spolu s delegátmi piatich slobodných kráľovských miest (Pentapolitana – Košice, Prešov, Sabinov, Bardejov, Levoča), zriadili dve superintendencie, do ktorých sa združili evanjelické cirkevné zbory pod vedením superintendentov Štefana Xylandera a Petra Zablara. Na Spišskom hrade pod réziou župana Karola Thurzu boli v ten deň ďakovné Služby Božie s veľkou slávou, fanfárami, rytierskym súbojom, hostinou a ohňostrojom. Potom však - najmä v druhej polovici 20. storočia – prešli týmto krajom búrlivé dejiny, ktoré ho viditeľne poznačili.... My kladieme v kostole prvý zo svojich vencov a držíme pietnu chvíľu ticha. Myslíme na dejateľov a generáciu slávnej synody.

Foto: Roman Porubán

Naše sestry v Kežmarku.

Druhou zastávkou bola Slovenská Ves. Spolu s Batizovcami sú to historicky jediné dva slovenské evanjelické zbory na Spiši. V útulnom kostolíku v strede dediny nás víta sestra farárka Ľubka Sobanská. Rozpráva o peknej misijnej a pastorálnej práci, ktorá sa deje v skromných podmienkach nevelkého zboru i o nekonečnom preorganizovaní cirkevných zborov a ich dcérocirkví, ktoré ležia pod juhovýchodnými svahmi Tatier.

Tretou zastávkou bola Výborná, typický smutný pamätník najskôr dobrovoľného odchodu a od r. 1946 odsunu Nemcov na základe princípu kolektívnej viny, obsiahnutej v tzv. Benešových dekrétach. Dedinka je dnes z 95% obývaná rómskym obyvateľstvom. V opustenom nemeckom evanjelickom kostolíku bývajú Služby Božie už iba raz do roka, na Pamiatku posvätenia chrámu. Pripomíname tu históriu osídlenia Spiša Nemcami od začiatku 12. storočia, históriu šírenia reformácie už v 20. rokoch 16. storočia, medzivojnový rozkvet cirkevných zborov s veľmi aktívnou diakoniou, objavenie sa prúdu, sympatizujúceho s nacizmom a vznik samostatnej Nemeckej evanjelickej cirkvi v r. 1939. Pripomíname počiatok dobrovoľného odchodu Nemcov v januári 1945, potom ich povojnový odsun a následnú nevyhnutnú civilizačnú devastáciu tohto

regiónu. Odišlo asi 25 tisíc ľudí a tým zanikol historický jav nemeckého evanjelictva na Spiši. Zostalo 15 takzvaných „opustených kostolov“. Dnes sú v rozličnom stave, od nedávno opraveného artikulárneho v Toporci, po smutnú ruinu v Lomničke, či ten v Mlynici, v ktorom je zriadené múzeum starých automobilov. Vo Výbornej kladieme druhý zo svojich vencov a držíme pietnu chvíľu ticha. Myslíme na generácie nemeckých evanjelikov na Spiši.

O kostol vo Výbornej sa starajú cirkevníci zo Slovenskej Vsi. Museli ho, žiaľ, ohradiť múrom, aby odolal vandalským útokom domácich, no ani to vždy nepomôže. Konštatujeme, že nie sme na takéto pohľady u nás v Nitre zvyknutí.

Štvrtou zastávkou je Kežmarok. Víta nás senior Tatranského seniorátu a domáci farár, brat Roman Porubán. O živote cirkevného zboru nám rozpráva v novom kostole. Z neho prechádzame do starého, artikulárneho. Tu pripomíname históriu, ktorá sa viaže na zasadanie snemu v Šoproni v r. 1681 a na povolenie udelené evanjelikom vybudovať si v každej stolici dva drevené chrámy – takzvané „artikulárne“. Na Slovensku sa ich zachovalo päť. Každý je úchvatný svojím spôsobom, i ten kežmarský. Kladieme tu tretí z našich vencov a držíme pietnu chvíľu ticha.

Myslíme na generácie evanjelikov z čias artikulárnych chrámov. Napokon sa presúvame ešte na výnimočné miesto - do knižnice slávneho kežmarského lýcea. Brat senior nám tu urobí veľký bibliofilský výklad.

Piata, posledná zastávka sobotného dňa je v Poprade. V kostole nás čaká domáci brat farár Libor Bednár a tri sestry, ktoré reprezentovali veľmi živé a činorodé Spoločenstvo evanjelických žien. Sestra Hybenová nám rozpráva o mnohorakej službe žien v popradskom zbere. Zaujala nás hlavne informácia o činnosti zborovej diakonie. Tá funguje v podobe pravidelnej návštevných služby a je vykonávaná dobrovoľníckym spôsobom. Sestry vo dvojiciach navštevujú seniorov v domácnostiach, zabezpečujú im nákupy či jednoduchú pomoc. No prichádzajú aj s duchovnou službou, s Božím Slovom a modlitbou. Osobne do domácností roznášajú zborový časopis či pozvánky na Služby Božie pre seniorov – jubilantov, literatúru a podobne. Hodinu pred Službami Božími v penziónoch navštevujú a privádzajú klientov do bohoslužobnej miestnosti. Raz do týždňa sa stretávajú na Modlitebnom spoločenstve. Toto všetko a mnohé ďalšie sa odohráva úplne samostatne, s minimálnym zasahovaním dvoch zborových farárov do vecí. Toto isté spomínal i brat senior Porubän v Kežmarku. Počúť to bolo veľmi povzbudzujúce!

Deň končíme krátkou bohoslužbou v kostole. Iba ako perličku spomeniem, že v hoteli, kam sme sa z kostola presunuli na nocľah, sa po celú noc odohrávala veľká cigánska svadba a pri ubytovaní na recepcii sme sa miešali s veľkým zájazdom Juhokorejcov. Proste galimatiáš.

Druhý deň nášho zájazdu sa začal Službami Božími v Poprade. Domáci

Foto: Katarína Marečková

Popradské sestry.

spevokol veľmi kvalitne zaspieval tri piesne, kázal brat farár Bednár. Domáce sestry spôsobili nečakanú, no milú zmenu v našom časovom pláne, keď nás pozvali do zborovej siene na koláčik a kávičku. Vraj nám musia odplatiť naše pohostinstvo, ktorého sa im dostalo asi pred desiatimi rokmi, keď popradský spevokol navštívil Nitr.

Šiestou zastávkou bola Spišská Sobota. Krásnym renesančným námestím v slnečnom jesennom popoludní prechádzame k evanjelickému kostolu. Zbor je tiež malý, ale veľká matkocirkev Poprad sa veľmi pekne postarala o to, aby kostolík bol opravený, svieži a čistý.

V Spišskej Sobote ešte neplánovane vstupujeme do gotického kostola sv. Jakuba a obdivujeme rezbársku výzdobu oltárov, pochádzajúcu od Majstra Pavla a iných majstrov. Slovensko má takéto fantastické perly!

Po obede v Poprade vyrážame do Svitú, kde stojí najnovší kostol v Tatranskom senioráte, posvätený v r. 1993. Víta nás brat farár Daniel Midriak. Hovorí o starých baťovských plánoch dať mladému, dynamickému mestečku aj vybavenie sakrálnymi budovami. A o opačných plánoch z doby komunizmu - cirkevné budovy za žiadnu cenu do mestečka nepustiť. O tom, ako po Novembri skupina nadšených dôchodcov, pod vedením batizovského farára Jána Bakalára, kostol postavila – v susedstve veľké-

ho rímsko-katolíckeho pastoračného centra. Hovorí i o súčasnej zlej demografickej situácii, odchodoch mladých za vzdelaním a prácou mimo mesta, regiónu, republiky. Ako často toto na svojich cestách počúvame....

Poslednou zastávkou je Nový Smokovec. Tak krásne počasie, ako bolo v to októbrové poobedie, býva v Tatrách málokedy. Žiaľ, práve v ten deň pod Rysmi zahynul František Kele i ďalšia mladá žena....

Domáci brat farár Pavol Kušnír nám v malom útulnom kostolíku rozpráva o osvietenom lekárovi - evanjelikovi Dr. Szontághovi, zakladateľovi modernej respiračnej medicíny v Tatrách, o zvláštnostiach oltárneho obrazu, o troch tatranských kostolíkoch, o živote malého spoločenstva pod najvyššími vrchmi našej krajiny. Krátkou bohoslužbou a piesňou Hrad prepevný tu končíme náš zájazd.

Vraciame sa domov. Videli sme mnoho rôznej núdze i mnoho povzbudivých vecí, ktoré sa v zboroch dejú. Poznali sme dôležité súvislosti – hoc neľahké – ktoré tvoria historický i prítomný rámec života našej cirkvi. A verím, že i poučili sa z toho dobrého.

Blíži sa koniec kalendárneho roku 2014 a to je vhodný čas na to, aby sme zosumarizovali prácu našej Evanjelickej zborovej diakonie a poďakovali všetkým našim zamestnancom, spolu-pracovníkom a dobrovoľníkom. Kto sa na práci podieľal a čo konkrétne vykonával? Začnime našimi kmeňovými zamestnancami.

Ing. Magdaléna Šeböková ako účtovníčka cirkevného zboru viedla zároveň i účtovníctvo diakonie, vrátane celkom rozsiahlej mzdovej agendy. Snáď nebolo dňa, kedy sme neboli v telefonickom, alebo priamom kontakte.

Mgr. Zuzana Šurániová bola zamestnaná na osem hodín denne, teda bol to priamo pri opatrovaní náš najvyťaženejší pracovník. Starala sa o šesť klientov, boli to ľudia s najvyšším stupňom odkázanosti, ťažké prípady ležiacich klientov. Okrem toho pomáhala i v domácnostiach či v záhrade.

Lýdia Meňhárová si veľmi dobre porozumela s jednou klientkou. Pravidelne sa starala o ňu a o jej domácnosť.

Peter Globan vykonával opatrovanie deviatich klientov. Jeho hlavnou náplňou práce však bola manuálna a technická pomoc v domácnostiach, v záhrade, pri opravách či sťahovaní. Vykonával prepravnú činnosť služobným autom diakonie. Videli ste ho s veľkým kufrikom s náradím či pri obsluhu zariadení, ktoré sme tohto roku nadobudli – vrtačky, motorovej píly, krovínorezu, elektrických nožníc.

Oľga Čajkovičová sa starala o ôsmich klientov, ťažšie prípady, ležiacich, ale i ľahších. Pracovala štyri hodiny denne. Pomohla však i s čímkol'vek ďalším, čo bolo nutné.

Treba tiež pripomenúť, že všetci títo naši kmeňoví zamestnanci boli pripravení sa aj navzájom zastúpiť, pridať hodiny navyše ak to bolo treba, poslúžiť niečím nečakaným, čo vyžadovala situácia v rôznych akútnych prípadoch. Bol to skutočne dobrý a osvedčený tím. Každému jednému z týchto pracovníkov patrí úprimná vďaka! Robia nielen dobré meno našej diakonii a cirkevnému zboru, ale plnia v zastúpení všetkých nás Ježišov príkaz lásky, ktorý platí pre cirkev v každom čase.

Po boku s nimi som pracoval i ja, či už pri opatrovaní mojich klientov,

manuálnej práci v domácnostiach a v záhradách, pri preprave. Okrem toho som zabezpečoval celý administratívny a organizačný chod diakonie, kontakt s klientmi, rodinami, pracovníkmi, úradmi. Zabezpečoval som priebežné financovanie diakonie a cez ruky mi prešlo more papierov. Chcem poďakovať tiež mojej manželke, že v službe ma všemožne podporuje a iba vďaka nej môžem priniesť do domácnosti klienta i balíček s voňavým koláčikom.

Okrem toho by som chcel poďakovať ďalším, ktorí sa v r. 2014 zapojili do diakonickej práce na rozličnej úrovni a v rozličnom rozsahu. Priamo pri opatrovaní to boli títo:

Mgr. Mária Ptáčková si porozumela s jedným klientom, o ktorého domácnosť sa pravidelne stará.

Mária Števková pracovala istý čas ako opatrovateľka jednej klientky. Pomáhala tiež pri zabezpečení administratívneho a technického vybavenia diakonie.

Jana Globanová istý čas pomáhala v opatrovaní jednej klientky.

Zuzana Švecová istý čas vypomáhala pri opatrovaní jednej klientky. Vždy je nápomocná dobrou radou.

Ján Beňo pomohol radou i prácou v záhrade.

Milan Mikuš je nezištným pomocníkom našich seniorov pri doprave do kostola ale i v prácach v záhrade.

Pavol Švec istý čas pomáhal pri manuálnej práci v domácnostiach našich klientov, pri propagácii diakonickej práce.

Magdaléna Elková pomáhal pri upratovaní a robila príjemnú spoločnosť a náladu našim klientom.

Danica Bobčeková pomáha seniorom pri každej možnej príležitosti a snaží sa ich nasmerovať na našu službu.

Dokonca i niektorí z klientov sa snažia aktívne pomáhať pri práci diakonie:

Gizela Rožková vykonávala návštevnu činnosť spolu s nami pri ľuďoch, ktorí sa rozhodli pre opatrovanie a je našim verným podporovateľom.

Alžbeta Kollárová tak propaguje našu službu, že vďaka nej sme získali troch nových klientov.

Želmíra Dobroňová pravidelne navštevuje jednu sestru v penzióne a pomáha jej.

Foto: Ján Magyar

Brat riaditeľ sa prihovára na Noci kostolov.

Sú i ďalší, ktorí sa zaujímajú, pomáhajú, navštevujú. Mrzí ma, ak som niekoho opomenul. O mnohých ani neviem a ani oni nerobia okolo svojej služby veľkú reklamu. Nech im Pán odplatí.

Za prácu sa taktiež chcem poďakovať tým bývalým zamestnancom, ktorých zamestnanecký pomer s našou diakoniou bol z rozličných dôvodov kratší a v r. 2014 sa ukončil: Eve Kotrovej, Mariane Šiškovéj a Petrovi Dybovi.

Taktiež je potrebné vyzdvihnúť prácu celého milého tímu, ktorý pripravuje dvakrát do roka Služby Božie pre najstarších členov zboru s posedením. Hlavne Elene a Pavlovi Líškovcom, niektorým ďalším dospelým, ale hlavne mládežníkom, ktorí pri tejto príležitosti slúžia pomocou v cirkevnej kuchynke.

Činnosť našej diakonie je nepredstaviteľná bez osobnej iniciatívy, množstva voľného času a osobných finančných darov, ktoré do nej investoval náš brat zborový dozorca Ján Huba.

I bratovi farárovi je potrebné vyjadriť osobitnú vďačnosť za to, že dokáže sklbiť množstvo svojich cirkevných povinností, s administratívnou pomocou a modlitbami pre diakoniu.

Ďakujem i všetkým presbyterom za podporu a rozvahy v riadení našej služby, všetkým členom ale i nečlenom cirkevného zboru, ktorí nás v priebehu roku podporovali svojimi úprimnými modlitbami, ale i finančnými milodar-
mi. Ďakujem všetkým tým, ktorí poukázala podiel z dane na Občianske

zduženie Pavla Valáška a tým podporili našu službu.

Práce, ktorú môžeme pre našich seniorov vykonať je veľa, preto i v novom roku 2015 privítame vašu pomoc, rady a modlitby a budeme Vám vďační i za každý finančný dar.

Želám Vám v mene všetkých zamestnancov, spolupracovníkov a priateľov

našej diakonie požehnané vianočné sviatky a šťastný nový rok 2015. Srdečne si Vás dovoľujem pozvať do nášho kostola na benefičný koncert v nedeľu, 4. jan. 2015 o 17.00 hod. Nečaká nás iba porcia krásnej hudby v podaní špičkového koncertného organistu Jána Vladimíra Michalka, ale rozprávaním o svojej práci a výťažkom

z dobrovoľného vstupného chceme diakoniu i podporiť. Ďakujeme Vám!

Milan Slezák, riaditeľ
Evanjelickej zborovej diakonie Nitra

OBČIANSKE ZDRUŽENIE PAVLA VALÁŠKA

Použitie asigovaného podielu z dane v r. 2014

Bliži sa koniec kalendárneho roka 2014 a my môžeme pomaly hodnotiť, ako si Občianske združenie Pavla Valáška (ďalej OZ Pavla Valáška) plnilo svoje základné poslanie – podporovať sociálne, misijné a vzdelávacie aktivity, ktoré sa dejú v našom cirkevnom zbore.

Najskôr pripomeňme údaje, ktoré v jesennom čísle Otvorenej náruče priniesol a podrobne analyzoval br. zborový dozorca Ján Huba: OZ Pavla Valáška cez asignáciu podielu z dane prijalo v r. 2014 od fyzických a právnických osôb 8 023,- eur a od samotného cirkevného zboru 7 165,- eur. Dovedna 15 188,- eur. Toto bol hlavný, najväčší zdroj príjmu. Okrem neho OZ Pavla Valáška prijalo i členské poplatky od svojich členov a milodary od členov cirkevného zboru. O ich presnej výške budeme informovať po skončení kalendárneho roka.

Kam teda predovšetkým príjem z prijatého podielu z dane smeroval?

Evanjelickú zborovú diakoniu Nitra v plnení jej poslanie – opatrovania klientov v domácnostiach a v praktickej službe klientom i starším členom cirkevného zboru – podporilo OZ Pavla Valáška sumou 12 000,- eur. Diakonia tým okrem hradenia mnohých prevádzkových nákladov mohla rozšíriť aj svoj hmotný inventár, keď zakúpila príklepovú vrtačku s príslušenstvom – 156,- eur, motorovú pílu – 499,- eur, krovinorez – 756,- eur, elektrické nožnice – 99,- eur a ďalšie technické príslušenstvo – 54,- eur. Jarný Konfitábor konfirmandov v Jablonočciach sme podporili sumou 142,- eur. Letné tábory detí a mládeže, plus letné cesty členov cirkevného zboru a spevokolu autobusmi (konferencia Spoločenstva evanj. žien Neded, Dištriktuálny deň na Branči, Cirkevné dni v Spišskej Novej Vsi – spevokol i cirkevníci, Seniorálny deň v Jablonočciach) OZ Pavla Valáška podporilo sumou 2 325,- eur. Jesenný zájazd Spoločenstva evanjelickej žien bol podporený sumou 304,- eur. Organizácia kultúrno – umeleckých podujatí v našom kostole bola podporená sumou 133,- eur. Podrobná správa o činnosti OZ Pavla Valáška bude v písomnej podobe predložená Výboru, Členskej schôdzi a sprístupnená cirkevnej i sekulárnej verejnosti na www.ecavn.sk v obvyklom jarnom období r. 2015. Dnes ale treba zopakovať a zdôrazniť toto: Občianske združenie Pavla Valáška je veľmi dôležitý a už i neodmysliteľný nástroj, ktorý podporuje rozmanitú službu nášho cirkevného zboru. Nesmierne si vážime jeho prínos. Každý cent dostáva zmysel v službe!

Ivan Eľko, predseda OZ Pavla Valáška

POZÝVAME VÁS NA NÁŠ WEB WWW.ECAVNR.SK

Špeciálne upozorňujeme na rubriky: **Pozývame, Kázne a videá zo Služieb Božích**

Pozývame

ECAV Nitra

Služby Božie

Kázne a videá Služieb Božích

Zborový život

História zboru

Aktuality

Evanj. zborová diakonia

Obč. združenie P. Valáška

Spevokol

Mládež

Foto a videogaléria

SPOMIENKA NA JESEŇ 2014

Br. R. Vacho recituje na Seniorálnom dni.

Návšteva cirkevníkov z Liptovského Petra.

Víkendovka mládeže v Jablňovciach.

Tekviciáda.

Kázeň br. Daniela Majlinga.

Zájazd žien v Spišskom Podhradí.

Šarkaniáda.

Káže farár z Our Saviour's John Gerike.

POZÝVAME

Adventný koncert

V sobotu dňa 6. dec. o 17.00 hod. sa v našom kostole bude konať adventný koncert, na ktorom sa predstavia Mária Magyarová Plšeková (organ), Mária Pindešová (flauta), Barbora Kolářová (flauta) a tiež Nitriansky evanjelický spevokol. V rámci koncertu bude zborovému farárovi Ivanovi Eľkovi odovzdaná Cena primátora mesta Nitra pri jeho životnom jubileu. Vstup je voľný. Po koncerte si vás dovoľujeme pozvať na medovníček a punč.

Benefičný koncert

V stredu 10. dec. o 17.00 hod. sa v našom kostole bude konať Adventný benefičný koncert, ktorého organizátormi sú Zväz zdravotne postihnutých Nitrianskeho samosprávneho kraja a náš cirkevný zbor. V programe vystúpia žiaci a pedagógovia ZUŠ Jozefa Rosinského. Vstupné je dobrovoľné. Výťažok je určený na podporu činnosti Zväzu zdravotne postihnutých Nitrianskeho kraja.

Adventné popoludnie pre deti

V sobotu 13. dec. o 14.00 hod., bude Adventné popoludnie pre deti. Chystáme obvyklý trojprogram: divadielko – zábava – výtvarné práce. Svojimi výtvarmi chceme vyzdobiť kostol, spievať, tešiť sa a zažiť pekné spoločné chvíle na prahu Vianoc. Pozývame deti, rodičov, mládež, starých rodičov.

Služby Božie s piesňami mládeže

Na 3. adventnú nedeľu 14. dec. budú Služby Božie, na ktorých budeme spievať mládežníckej piesne. Každý návštevník dostane letáčik s textami spievaných piesní a liturgickým poriadkom. Po Službách Božích pozývame mladých ľudí na jednoduchý obed a spoločne strávené popoludnie.

Vianočné stretnutie mládeže

V piatok 19. dec. o 17.00 hod. bude vianočné stretnutie mládeže. Kto malý a zabalený darček prinesie, ten si bude môcť malý darček tiež zobrať a počuť k tomu ešte i pekné pranie, určené práve jemu.

Vianočný stromček a generálka programu detí

Duchovná rodina nášho cirkevného zboru sa zíde v pondelok 22. dec. o 17.00 hod., aby sme spoločne ozdobili vianočný stromček v kostole a pripravili balíčky pre deti. Pozývame členov zboru bez rozdielu veku! Rodičom zároveň pripomínáme, že generálna skúška štedrovečerného programu detí bude v utorok 23. dec. o 10.00 hod. a bude trvať asi dve hodiny.

Večera Pánova v advente a na Vianoce

- 1. adventná nedeľa po Službách Božích
- 1. adventná nedeľa v rámci Služieb Božích pre najstarších členov zboru (o 14.30 hod.)
- 4. adventná nedeľa po Službách Božích
- 1. a 2. sviatok vianočný po Službách Božích
- Nedeľa po Novom roku v rámci Sl. Božích

Služby Božie počas vianočných a novoročných sviatkov

- 24. dec., Štedrý večer, Služby Božie s programom detí o 15.00 hod., hlavné Služby Božie o 17.00 hod.
- 25. dec., 1. sviatok vianočný, Služby Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova
- 26. dec., 2. sviatok vianočný, Služby Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova
- 28. dec., Nedeľa po Vianociach, Služby Božie o 10.00 hod.
- 31. dec. 2014, Starý rok, Služby Božie o 17.00 hod.
- 1. jan. 2015, Nový rok, Služby Božie o 10.00 hod.
- 4. jan., Nedeľa po Novom roku, Služby Božie s Večerou Pánovou o 10.00 hod.
- 6. jan., Zjavenie Krista Pána mudrcom, Služby Božie o 10.00 hod.

Novoročný benefičný koncert

V nedeľu 4. jan. 2015 o 17.00 hod., sa v našom kostole bude konať novoročný benefičný koncert. Predstaví sa Ján Vladimír Michalko - organ. Výťažok z dobrovoľného vstupného bude určený na podporu našej Evanjelickej zborovej diakonie Nitra, ktorá poskytuje opatrovateľské služby klientom v domácnosti. Srdečne Vás pozývame a ďakujeme Vám za celoročnú podporu zmysluplného diakonického diela!

Výročný konvent za r. 2014

Výročný konvent za rok 2014 sa bude konať v nedeľu 15. febr. 2015, po Službách Božích. Výročná správa v tlačenej podobe bude už od 1. febr. pripravená pri východoch z kostola a tiež zverejnená na našej webovej stránke www.ecavn.sk. Na konvente bude o nej diskusia.

AKTUALITY

Služby Božie na TV Nitrička

Pre tých, ktorí nemôžu osobne navštíviť naše Služby Božie uvádzame, že ich môžu sledovať v priamom prenose na TV Nitrička, alebo v archíve na www.ecavn.sk v časti Kázne a videá zo Služieb Božích. Evanjelické Služby Božie budú v 1. polroku 2014 takto: 18. jan., 1. febr., 1. mar., 19. apr., 17. mája, 14. júna.

Moja evidencia v zbere a moja podpora zboru

V každú nedeľu pred alebo po Službách Božích si môžete vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo upresniť údaje o evidencii člena zboru (vedie Mária Števková), zaplatiť cirkevný príspevok („cirkevnú daň“), či odovzdať svoj milodar na potreby cirkevného zboru (vyberajú Mária Števková, Margaréta Černáková, Pavel Líška, Radmila Kučková).

Predajnička literatúry

V každú nedeľu pred alebo po Službách Božích si môžete v malej predajni vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo zakúpiť evanjelickú tlač (Evanjelický posol spod Tatier, Cirkevné listy, Cestou svetla, Dúha), Biblie, liturgické knihy (Evanjelický spevník, funebrál, pašie, modlitebné knihy), biblické čítanie na každý deň Tesnou bránou, kalendáre Tranovského, stolový a nástenný, kresťanskú literatúru a CD. Poslúžia vám manželia Milota a Peter Arbetovci.

Milí členovia cirkevného zboru a priatelia,
ďakujeme vám za vašu čitateľskú priazeň počas
celého roku 2014.

Budeme sa tešiť, ak Otvorená náruč aj v novom
roku 2015 prinesie čítanie, budujúce našu osobnú
vieru i život nášho spoločenstva.

Pán Ježiš nech je so všetkými nami!

Nina Pastieriková, Eva Hubová, Ján Huba, Ivan El'ko

Služby Božie

Nedeľa, 10.00 hod.

V každú prvú nedeľu v mesiaci
je v rámci Sl. Božích Večera Pánova

Stredtýždňové Služby Božie

Štvrtok, 17.00 hod.

Adventné a pôstne večierne

Utorok a štvrtok o 17.00 hod.

Detská besiedka

V každú nedeľu počas Služieb Božích,
okrem letných prázdnin

Vyučovanie náboženstva na školách

ZŠ Benkova pondelok, 14.00 hod.

ZŠ Kráľa Svätopluka utorok, 14.00 hod.

ZŠ Kniežaťa Pribinu streda, 14.00 hod.

ZŠ Beethovenova piatok, 14.00 hod.

Párovské gymnázium piatok, 7.10 hod.

Príprava na konfirmáciu

1.ročník piatok, 15.00 hod.

2.ročník piatok, 16.30 hod.

Dorast

Piatok, 15.45 - 16.30 hod.

Mládež

Piatok, 17.00 hod.

Nitriansky evanjelický spevokol

Pondelok, 16.30 hod.

Vysokoškolská mládež

Utorok, 19.00 hod.

Stretnutie mladých mamičiek

Každá druhá streda, 17.30 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien

Každý prvý štvrtok v mesiaci, 16.30 hod.

Stretnutie mužov

Každý druhý pondelok v mesiaci, o 19.00 hod.

Stretnutia manželských párov

Raz za tri týždne podľa dohovoru, 16.00 hod.

Večer s Bibliou

Štvrtok, 15.45 (okrem prvého štvrtka v mesiaci)

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Považskej ul.

Streda, 9.00 hod.

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Dolnočermánskej ul.

Piatok, 9.00 hod.

Zaopatrenie Večera Pánova

v domácnosti, penzióne, nemocnici či v hospici

Na požiadanie u zborového farára

Ivana El'ku, 0903 / 255197

MATRIKY, JESEŇ 2014

Pokrstení

Boh nás zachránil a povolal svätým povolaním nie pre naše skutky, ale podľa svojho predsa-
vzatia a podľa milosti, ktorá nám bola daná pred večnými vekmi v Kristovi Ježišovi.

2. list Timoteovi 1, 9

Tomáš Smreček
Alex Závodný
Jasmína Poláčková
Leyla Rose Hanzen

Sobášení

A najmä priodejte sa láskou, ktorá je opaskom dokonalosti. Kolosenským 3, 14

Juan Ramón Jimenéz Rodríguez a Zuzana Jimenez Tomková (požehnanie manželstva)
Andrej Vondrák a Martina Jókaiová

Zosnulí

Nikto z nás totiž nežije seba a nikto seba neumiera. Lebo ak žijeme, Pánovi žijeme, ak umie-
rame, Pánovi umierame. A tak či žijeme, či umierame, Pánovi sme. Rímskym 14, 7 - 8

Viera Marendiaková (91)
Emília Hankeová (89)
Zuzana Šágiová (83)
Štefan Rusnák (68)
Katina Kühnová (71)
Dáša Fiebigová (69)

VERÍM V DUCHA SVÄTÉHO

Martin Luther, Veľký katechizmus, r. 1529

Vysvetlenie 3. článku Všeobecnej viery kresťanskej, odst. 53 - 58

Duch Svätý zostáva pri svätom zbore, čiže kresťanstve, až do posledného dňa. Zhromažďuje nás, keď vyučuje a zvestuje Slovo. Ním utvára a dáva rast posväteniu, aby sme každý deň silneli vo viere a v ovocí, ktoré Duch plodí.

Ďalej veríme, že v tomto kresťanskom spoločenstve máme odpustenie hriechov, ktoré je nám dané prostredníctvom svätých sviatostí a rozhrešenia, ako aj v mnohých potešujúcich výpovediach celého evanjelia. Toto je podstatou celej zvesti o sviatostiach, toto je celé evanjelium a základ kresťanstva. Veď odpustenie neprestajne potrebujeme i keď Kristus vydobyl Božiu milosť a Duch Svätý priniesol posvätenie prostredníctvom Božieho Slova v jednote kresťanskej cirkvi - predsa sa nikdy nezbavíme hriechu, lebo stále sme zviazaní s našim telom.

Preto je v kresťanskej cirkvi všetko tak usporiadané, že nám Slovo a sviatosti každý deň prinášajú úplné odpustenie hriechov, na potešenie a povzbudenie svedomia, kým len žijeme. A tak i keď sme hriešni, Duch Svätý pôsobí, že hriechy nám neuškodia, pretože patríme do kresťanského spoločenstva, kde je úplné odpustenie hriechov: Keď nám Boh odpúšťa a keď si navzájom odpúšťame, znášame sa a pomáhame si navzájom.

Keď sa naša svätosť už začala a denne sa rozrastá, očakávame, že keď naše telo umrie, a bude pochované so všetkou nečistotou, tak potom slávne vyjde a vstane z mŕtvych k úplnej a dokonalej svätosti v novom, večnom živote. Teraz však sme len z polovice svätí a čistí. Duch Svätý v nás neustále pracuje prostredníctvom Slova, každý deň nám dáva odpustenie hriechov až kým nepríde ten život, v ktorom nebude už viac odpustenia, lebo tam budú len celkom svätí a čistí ľudia, dokonale zbožní a spravodliví, slobodní od hriechu, smrti a akéhokoľvek nešťastia, v novom, nesmrteľnom a oslávenom tele.